

вз насъ отъ сѣшанъето: вѣра отъ сѣха. И тѣй ето какъ може да са придобые вѣрата: трѣба да сѣшамы, да четемъ и да размисламъ за тѣй, въ което смы длжны да вѣрвамъ. Когато бжджтъ въ ума ни истинитѣ на вѣрата, тогазъ ще има въ насъ и вѣра. Свѣтый царь Давидъ гледалъ сѣкога Господа прѣдъ себеси, за тѣй той день и ноцъ издчавалъ твореніата на Неговытѣ ржцѣ. Пресвета Дѣва Маріа радвала са дѣхомъ, цомъ чѣла отъ ангела благовѣстіето за рожденіето отъ неа на Спасителя на мѣръ; за тѣй та непрѣстанно мыслѣла за тогози Спасителя, и дѣшата ѝ истайвала отъ желаніе да Го види, както е извѣстно по прѣданіе.— Я ный.... ный искамы да имамы вѣра, безъ да размисламъ за истинитѣ на вѣрата? Но тѣй е се едно да желаймы да видимъ едно нѣщо, безъ да си обърнемъ очитѣ на него; да искамы да стигнемъ до едно мѣсто извѣстно, безъ да пристѣпимъ нито една стѣпка къмъ него; да искамы сичко да знаимъ, безъ нищо да учимъ! Не, сѣшатели, тѣй са не придобыва вѣрата. Трѣба непрестанно да мыслимъ за истинитѣ на вѣрата, трѣба, колкото е възможно, по често да четемъ и да сѣшамы, трѣба день и ноцъ да са учимъ на тѣй, въ което смы длж-